

## Gedwongen tot bescheidenheid

‘Kan iemand me uitleggen waarom uitgerekend een kabinet met de PvdA de complete corporatiesector naar de slachtbank wil leiden?’ Met deze tweet uitte de Tilburgse corporatiebestuurder (en toekomstig lid van het Aedes-bestuur) René Scherpenisse (@scherpenisseR) zijn frustratie over het regeerakkoord van het kabinet-Rutte II. Hij voegde er nog een samenvattende hashtag aan toe: #wegkwijt.

Het oogt inderdaad tamelijk onbegrijpelijk om onder de paragraaf Woningmarkt van het regeerakkoord de handtekening te zien van de partij die nog geen vijf jaar geleden de wijkaanpak haar grootste politieke prioriteit maakte, met de corporatiesector als grootste bondgenoot. Nu moeten dezelfde corporaties weer het gemeentelijke hok in, zich beperken tot ‘het bouwen, beheren en verhuren van sociale woningen’ en extra huurinkomsten in Den Haag inleveren.



Toch is het wat wereldvreemd om te doen alsof deze paragraaf uit regeerakkoord een complete verrassing is. Je kon het zien aankomen. Het Haagse chagrijn over de corporatiewereld was - óók in PvdA-kringen - de laatste jaren steeds verder op stoom geraakt. De Maserati van Rochdale-bestuurder Mölenkamp, zijn vastgoedgerommel, de SS Rotterdam, Vestia, het jaarlijkse rijtje van bestuurders die zich in hun salariëring werkelijk niets gelegen laten

liggen aan de eigen governancecode en ook geen enkele aanstalten maken om daar in de toekomst verandering in aan te brengen. Dacht men in corporatieland nu echt dat dat alles zonder politieke gevolgen zou blijven?

Dit regeerakkoord presenteert de rekening van een decennium bestuurlijke hooghartigheid. Dat is wrang omdat daarin geen oog is voor de vele mooie dingen die tot stand zijn gebracht. Tegelijkertijd is het ook terecht omdat de sector niet in staat bleek orde op zaken te stellen en tot een overtuigende mores te komen waaraan iedereen zich ook nog eens zou houden. De corporatiesector bleek uiteindelijk niet meer dan een verzameling koninkrijkjes, waarin bestuurders hun koninklijke gang konden gaan. Nu worden de koninkrijkjes hardhandig bij de gemeentelijke les gebracht en gedwongen tot bescheidenheid.

Voor de grote volkshuisvestingsjongens is dat schrikken. Voor de corporaties die de gemeentegrenzen eigenlijk nooit ontstegen zijn valt het allemaal mee. Wat dat betreft kan Tiwos, de Tilburgse corporatie waar René Scherpenisse bestuurder van is, als voorbeeld dienen. Lokaal georganiseerd, actief betrokken in wijken, gericht op gemeenschappen en ouderwetse ‘verheffing’. Er is geen enkele reden om te bedenken dat de gemeente Tilburg deze corporatie naar de slachtbank zou willen leiden. En dan lukt het zelfs de PvdA in Den Haag ook niet.



Jos van der Lans is cultuurpsycholoog en publicist. Te volgen via: [www.josvdlans.nl](http://www.josvdlans.nl) en @josvanderlans.